

אֲזוּזָה בְּסַנְסְנִיּוֹ וַיְהִי נָא שְׂרִיף פְּאֵשְׁכֹלוֹת הַגֶּפֶן וַרְיֹז אֶפְרַיִם פְּתוּחוֹזִים: י וְזוֹכֵר כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְבַיְשָׁרִים דּוֹבֵב

זהר שיר השירים

דובב שפתי ישנים, פתח רבי יצחק ואמר, וחכך כיינ הטוב, זה יינה של תורה שהוא טוב, שהרי יין אחר אין הוא טוב, ויינה של תורה טוב לכל, טוב לעולם הזה וטוב לעולם הבא, וזה הוא היין שחביב לפני הקדוש ברוך הוא יותר מהכל, ובזכות זה מי שהרוה עצמו מיינה של תורה יתעורר לעולם הבא, ויזכה להחיות כאשר יקים הקדוש ברוך הוא להצדיקים, אמר רבי יהודה דובב שפתי ישנים, הרי למדנו שאפילו בעולם הזה יזכה למעלה של תורה ^(רנא) זהו שכתוב דובב שפתי ישנים.

המרים קולו כשעוסק בתורה ילך בעולם הבא ואין מפריע בעדו

אמר עלם ההוא אם היה נכתב וחכך מיינ הטוב הייתי אומר כך, אבל כיינ הטוב כתוב ולא מיינ, הסתכלו בו, אמר רבי יהודה בני אמור דברך כי יפה אמרת, אמר אני שמעתי כי מי שמתנגע בתורה ונדבק בה, ואלו דברי התורה נשמעים בפיו ואינו לוחש אותן בלחש, אלא שמרים קולו בה, שהתורה כך נצרכת להרמת קול, שכתוב (משלי א) בראש הומיות תקרא, להרים רנה בתורה ולא בלחש, כיינ הטוב, כמו יין טוב שאינו שותק והוא עתיד להרים

הנקבה לעולם, ואין עולה זה בלא זה, כך כנסת ישראל אינה נפרשת מן הקדוש ברוך הוא לעולמים: (זוהר חלק ב-קכו).

רעיא מהימנא

פסוק זה רמוז על נטילת ד' מינים

אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו. אמר רועה הנאמן טוב (ישעי' נח) אז תקרא וה' יענה, א"ז, ז' ימים של סכות וחג שמיני עצרת, א"ז, מצה וז' ימי הפסח, א"ז, סוכה וז' מינים של לולב, שהם ג' הדסים ושתי ערבות לולב ואתרג, ונכללים בארבעה ^(רמב"ח) הרי אחד עשר כמספר ו"ה, וצריך לומר הלל עליהם להשלים שם יהו"ה ^(רמב"ח) ונצרך להעלותה במחשבה בד' מינים, זהו שכתוב אמרתי אעלה בתמר, אעלה סימן אתרג ערבה לולב הדס, והמחשבה של שם המפורש משלמת בה י"ד ^(רמב"ח) כדמיון י"ד פרקים של יד הימנית שבה נצרך לנטילת לולב (זוהר חלק ג-רפג).

המרוה עצמו מיינה של תורה יקום לתחיית המתים

וחכך כיינ הטוב הולך לדודי למשרים

זיו זוהר

לולב ואמירת הלל, ועל זה גם הרמז של ראשי תיבות אע"ה אתרג ערבה לולב הדס, שהם גורמים עלייתה. רנ. זו עוד כונה אחרת שה' מינים עם המחשבה של שם המפורש דהיינו שם הוי"ה במיליאו שיש בו עשר אותיות נשלם בזה מספר י"ד, כנגד י"ד פרקים של יד ימנית להמשיך משם חסדים למלכות על ידי הנענועים כידוע. רנא. ר' יהודה מוסף על דברי ר' יצחק ששפתיו דובבות לאו דוקא

רמח. ככללם הם רק ד' מינים.

רמט. כי ההלל הוא כנגד חכמה ובינה והיינו השם י"ח, מן המצר קראתי יה, לפיכך נשתלם השם הוי"ה ברוך הוא על ידי נטילת לולב ואמירת ההלל, ומה שאמר שנצרך להעלותה במחשבה בד' מינים זהו הפירוש של אעלה בתמר, שהמלכות אומרת שתהיה לה עליה עם התפארת שהם ו"ה עד י"ה, שהם העולמות של חכמה ובינה, כיון שישתלם שם הוי"ה ברוך הוא על ידי עבודת ישראל של נטילת